

Focul sacru

Aveam vreo opt ani când am intrat cu tata într-o bibliotecă imensă din inima Madridului, unde el lucra pe vremea aceea. Nu cred că voi uita vreodată clipa în care, aflat în fața ușii uriașe, s-a oprit, a respirat adânc, și-a scos pălăria și a intrat cu același aer pe care îl avea la intrarea în biserică...

Asemenea tatălui meu am intrat în toate bibliotecile pe unde m-au purtat pașii. Cu adânc respect, ca într-un templu, pentru a nu tulbura odihna zeilor.

De când am descoperit universurile mitice și eroii lor, mi-am construit o bibliotecă a mea și numai a mea, pe care o pot deschide oricând vreau. O port în suflet mereu.

Este singura bibliotecă infinită din tot universul...

Aici se află ritmul fiecărei melodii care mi-a plăcut vreodată, mai mult timp sau mai puțin, depinde oricum de atât de multe lucruri.

Tot aici se află toate visele și speranțele mele, sunt ferecate toate secretele mele și sunt închise toate amintirile mele neplăcute.

Acolo se ascund fricile și fobiile mele, căutând un prilej să se arate.

Locul acesta magic este în continuă schimbare. Ordinea cărților se schimbă mereu, probabil după preferințele mele, care se schimbă destul de des...

Oricum, este singurul loc unde vei găsi unicorni ce plutesc pe norișori de vată de zahăr, unde toți actorii mei preferați își repetă scenariile pentru filmele pe care le ador, iar cântăreții mei favoriți țin câte un concert în fiecare seară.

În centrul acestui loc, există un foc uriaș, care este centrul sufletului meu. În apropierea lui se află persoanele pe care le iubesc cel mai mult, cele mai frumoase vise și lucrurile pe care le ador.

Acest foc îmi dă putere, mă hrănește psihic și necesită o îngrijire specială, deoarece dacă s-ar stinge, biblioteca s-ar închide și s-ar autodistruge.

Locul acesta, mirific și tainic totodată, este cel mai frumos loc din lume și este, mai cu seamă, unic.

Adică, unde mai găsești un loc care are o vafă în formă de inimioară pe post de sigiliu regal?!